

A napba öltözött Krisztus

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk a Máté szerinti evangélium 17. fejezete elsőtől a 9. verseiben a következőképpen: „Hat nappal ezután Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, és felvitte őket külön egy magas hegyre. És szemük láttára elváltozott: arca fénylett, mint a nap, ruhája pedig fehérén ragyogott, mint a világosság. És íme, megjelent előttük Mózes és Illés, és beszélgettek Jézussal. Péter ekkor megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: Uram, jó nekünk itt lenni! Ha akarod, készíték itt három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet. Miközben ezt mondta, íme, fényes felhő borította be őket, és hang hallatszott a felhőből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, ŐT hallgassátok! Amikor a tanítványok ezt meghallották, arcra borultak, és nagy félelem fogta el őket. Ekkor Jézus odament, megérintette őket, és így szólt hozzájuk: Keljetek fel, és ne féljete! Amikor pedig föltekintettek, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül. Miközben jöttek le a hegyről, megparancsolta nekik Jézus: Senkinek se mondjátok el ezt a látomást, amíg fel nem támad az Emberfia a halottak közül” – Urunk, vezess ki minket a homályból, és járj át tiszta fényeddel. Döbbenhessünk rá, Urunk, hogy igazi, tartós világosságot nem vethet ránk más. csak Te, mert az örök Élet napja csak Te vagy. Kérjük Urunk, hogy láthassunk meg a Te ragyogásodat akár a „mi” hegyünkön, akár idelent, a mindennapjaink völgyében is. Amen.

Jézus szívbéli, szent öröm, igazság kútja, fény-özön – énekeltük az istentisztelet elején. Jézus az éltető, tiszta fény – fogjuk majd énekelni az igehirdetés után. Kedves Testvéreim! **Szavakkal nagyon nehéz leírni azt, amit a napba öltözött Krisztus jelenthetett Péter, Jakab és János apostoloknak.** Egy azonban biztos: soha nem felejtették el azt az örömet és gyönyörűséget, amit akkor éreztek. Az oltár előtt felolvasott igeszakaszokban hallottuk a tanúvallomásaikat: „láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét” (Jn 1,14) – vallja János –sok évtizeddel később. „Szemtanúi voltunk isteni fenségének” ... „hallottuk a mennyből jött szöveget, mert együtt voltunk vele a szent hegyen” (2Pt 1,16-18) – írja nagy erővel Péter – a mártírhalála előtt nem sokkal.

Az elváltozott ige az eredeti görög szövegben passzív alakban áll, azaz: **Jézus nem a saját akaratából, hanem Isten cselekvése által mutatkozott meg a három apostolnak dicsőséges formájában. Miért pont ekkor jött el ennek az ideje?** Mert nem sokkal korábban, Cezárea-Filippinél szakadt ki Péter apostol szájából az első hitvallás: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia” (Mt 16,16). És nem sokkal ez után ingott meg Péter és a többiek hite, amikor Jézus először elmondta nekik, hogy meg fogják őt ölni. Péter le akarta beszélni a halál vállalásáról Jézust. Azaz: Péter le akarta beszélni Jézust arról, hogy megváltsa az egész emberiséget. Azaz: Péter semmivé akarta tenni Jézus egész földi küldetését (Mt 16,21-23). Ezért döntött úgy az Atya, hogy megmutatja Egyszülött Fia valódi dicsőségét a három apostolnak, akik majd a Gecsemáné kertben is tanúi lesznek Jézus utolsó küzdelmének a saját embervoltával, amelyik nem akarja vállalni a kínszenvedést és a kereszthalált (Mt 26,37-46).

Péter, Jakab és János látást kapott. Látták, hogy Jézus minden látszat ellenére (*ő is megéhezik, neki is könnyítenie kell magán, és ami a legfontosabb: kiszolgáltattan, borzalmas kínhalállal fog meghalni*) a Mennyei Atya dicsőségének és királyi hatalmának a hordozója, Isten felséges fia. Mózes és Illés sem *„csak úgy megjelent”* az apostolok előtt, hanem az eredeti görög szöveg szerint: Mózes és Illés megláttatták magukat a három apostollal. A megkapott látásuk által tudták az apostolok, hogy a két, levegőben álldogáló kisöreg valóban Mózes és valóban Illés.

Mózes és Illés megjelenése, majd eltűnése egy kivételesen gyönyörű jele annak, ahogyan az Ószövetség egésze Jézusra mutat. Mózes arca csak sugárzott, amikor lejött a Sínai-hegyről a kőtáblákkal (1Móz 34,29). Jézus arca azonban olyan lett, mint maga a nap (Mt 17,2). Mózes beszélt Istennel. Jézus azonban maga is isten, aki az Atyával egy (Jn 17,22). **A végletekben mozgó Péter lelkesedése itt is határtalan.** Lukács írja le a figyelmeztető sorokat: „nem tudta, mit beszél” (Lk 9,33). **Hány hülyeséget mondott Péter egyszerre azzal két ártatlan mondatával, hogy jó nekik ott lenniük, és hogy építsenek három sátrat, egyet Jézusnak, egyet Mózesnek és egyet Illésnek?** Sokat... ELSŐ. Ha Jézus és a három apostol fent maradt volna a hegyen, akkor soha nem lettünk volna megváltva. MÁSODIK. Az alatt, ameddig ők fent voltak a hegyen, a lent maradt kilenc tanítvány totálisan csődöt mondott azzal, hogy képtelenek voltak meggyógyítani a megszállott fiút (Mt 17,14-21). Ha nem mentek volna le, a hit ereje megbicsaklott volna. HARMADIK. Péter nem kempingezni akart a három sátorral, hanem három istentiszteleti helyet akart építeni. Egyet Jézusnak, egyet Mózesnek, és egyet Illésnek. Csakhogy ez nem megy... Mózes és Illés a fasorban sincs Jézushoz képest. Ezért takarította el őket a Mennyei Atya egy határozott és közvetlen beavatkozással (Mt 17,8).

A Mennyei Atya összesen három alkalommal szólal meg az Újszövetségben. Először Jézus megkeresztelkedése során, amikor a határtalan örömét fejezi ki azért, hogy a 100%-ig ember Jézus vállalta a 100%-ig isten Jézus megváltó küldetését (Mt 3,17). Másodszor itt, ahol megerősíti a Golgota felé tartó Fia egyedülálló dicsőségét. Harmadszor pedig majd a János szerinti evangéliumban, amikor újra megdicsőíti a Fia nevét a Jeruzsálemi bevonulás után (Jn 12,28). Az Atya szavai: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, őt hallgassátok!” (Mt 17,5) gyönyörűséges egybecsendülése az Atya ószövetségi ígéreteinek, ahol – *mind-mind Jézusra utalva* – ezt mondotta a zsoltáríró által: „Én fiam vagy” (Zsolt 2,7); Ézsaiás által: „az én választottam, akiben gyönyörködöm” (Ézs 42,1); a Jézushoz hasonlóan feláldozandó Izsákról Ábrahámnak: „fiadat, egyetlenedet, akidet szeretsz” (1Móz 22,2); Mózesnek pedig: „Profétát támaszt majd testvéreid közül Istened, az Úr, olyat mint én, őreá hallgassatok” (5Móz 18,15).

Az Atya nekünk is azt parancsolja, hogy Jézusra hallgassunk. Ez a mondat áll az ortodox bibliák első oldalán is: „Őt hallgassátok!” (Mt 17,5). Kedves Testvéreim! Hallgatjuk-e Jézust? Figyelemmel és türelemmel hallgatjuk-e Jézust? Meghalljuk-e Jézust? Kérjük-e Jézustól, hogy hallhassuk meg Őt, hogy láthassuk meg Őt, hogy érezhessük meg a Jézusból áradó dicsőséget? Imádságként énekeljük-e az énekeinket akkor, amikor azt kérjük, hogy Jézus ne hagyjon az elménkben ködöket, hogy vezessen ki minket a homályból, hogy adjon fényességet nekünk az Ő fényéből, hogy járjon át minket Jézus az Ő tiszta fényével? Igen??

Akkor nagyon jó hírem van. Megtaláltuk a mi szent hegyünket. Akárhol is vagyunk: a szent hegy ott van, mert Jézussal vagyunk. Péter RÓLUNK is beszél akkor, amikor többes szám első személyben mondja, hogy „együtt voltUNK vele a szent hegyen” (2Pt 1,18).

Ekkor szólal meg Túrmezei Erzsébet...

Jézus, Jézus, szállj alá és segíts!
Tanítványok vannak a hegyen is,
De minket is szánj meg a hegy alatt!
Csődünk, szégyenünk teérted kiált,
Várunk a mélységben, mint Isten fiát.

**És Jézus – leмент a szent hegyről. Lement, hogy segítsen.
És lement, hogy elinduljon – a Golgota, a kereszt felé.**

Kedves Testvéreim! Azzal az erővel, amelyet Jézus hallgatása, amelyet Jézus dicsőségének a látása adott nekünk, mi is le tudunk menni a hegyről, és el tudunk kezdeni segíteni azoknak, akik odalent csödben és szégyenben maradtak.

Itt szólal meg Reményik Sándor:

Testvérem, társam, embernek fia,
Igaz: a hegyen nem maradhatunk,
Igaz: a völgyben más az alakunk,
Nekünk lényegünk, hogy szürkék vagyunk.
(*Botránkozásul vagyok neked én,
És botránkozásul vagy te nekem.*)
Mégis: legyen nekünk vigasztalás,
Legyen nekünk elég a kegyelem:
Hogy láttuk egymás fényes arculatját,
Hogy láttuk egymást Vele - a Hegyen.

Mert az Úr dicsősége megjelenik, és minden test látni fogja.

Mi is. – Rajtunk is.

Így legyen! Így lesz.

Halleluja! Ámen.